

Piet van Houten

Hij zal zitten als iemand die zilver smelt en reinigt

Maleachi 3:3

Ik ben als zilversmid opgeleid en ben het ook vele jaren geweest. Hoe zilver smelten gaat, weet ik dus. Wat de Bijbel erover zegt is waar. Eerst even iets over de vraag waar zilver vandaan komt. Het wordt meestal gewonnen als 'bijproduct' in loodmijnen. In de aardkorst is de verhouding meestal één deel zilver op veertig delen lood. Het eerste wat er met het ruwe erts materiaal gebeurt, is het zilver van het lood scheiden. Dat gaat slechts grofweg en dient alleen om het lood te kunnen verhandelen. Het achtergebleven zilver is dan nog niet bruikbaar. Dit plaatst ons voor de vraag: Hoe is bij ons als christen de verhouding oude natuur/nieuwe natuur?

Zilver kan men mengen met andere edele metalen en ook met sommige gewone metalen. Dat laatste is soms nodig voor de vastheid en buigzaamheid. Met lood kan dat niet. Na de eerste zuivering wordt het zilver ter verdere reiniging gesmolten in de smeltkroes op het vuur. Er wordt boraxpoeder op gestrooid. Dit smelt tot een glasachtige massa, waarin het nog aanwezige lood oplost. De eerst glasheldere borax wordt vuil schuim, dat de smelter eraf schept. Hij voegt dan opnieuw borax toe en schept opnieuw schuim weg, net zolang totdat het zilver schoon is. Al die tijd zorgt hij ervoor dat het zilver vloeibaar blijft, maar niet door de hitte verbrandt. Het kleinste beetje achtergebleven lood maakt het zilver bros en onbruikbaar. In het bruikbaar zijn voor God betekent dit figuurlijk gesproken: 'Het vlees heeft *geen* enkel nut' (Joh. 6:63). 'En zij die in het vlees zijn, kunnen God *niet* behagen' (Rom.

8:8). Vraagt u zich eens eerlijk af: Wil ik in de smeltkroes? Mag de Heere lang en aandachtig naar mij kijken en mij uitzuiveren, zodat ik bruikbaar ben voor Hem? Mag het vuur van de beproeving zijn reinigend werk doen in mij?

Hoe weet de smelter nu of het zilver in de smeltkroes schoon genoeg is? Zilver smelten is geen laboratoriumwerk, waarbij iets op kweek wordt gezet en men na een aantal dagen terugkomt om de resultaten vast te stellen. Doorlopend is de zilversmelter er *persoonlijk* bij betrokken: hij *zit* erbij en houdt voortdurend zijn oog erop. We naderen nu het eind van het louteringsproces, want alles wat God doet heeft een doel. Wanneer is de smelter klaar met reinigen? Wanneer is het zilver gereinigd van alle onedele bestanddelen, zodat het bruikbaar is? Dit is als de zilversmid *zijn gezicht* in het zilver ziet. Eerst zag hij alleen vies schuim, dat eraf geschept moest worden. Telkens voegde hij nieuwe borax toe, roerde er nog eens in en hield constant de temperatuur in de gaten.

Maar hij kan het gesmolten zilver uitgieten als hij zijn *eigen* gezicht erin weerspiegeld ziet. Dáár gaat het om. Allereerst in onze eigen samenkomsten. Die zijn immers allemaal nog maar godsdienstoefeningen. 'Oefen u in de godsvrucht! Dat is nuttig!' (1 Tim. 4:7-8). De Galaten zagen in Paulus 'een bode van God, ja, Christus Jezus' (Gal. 4:14). Paulus had eerst veel moeten afleren in de woestijn van Arabië (Gal. 1:17 en 2:1).

Enkele vragen om over na te denken:

1. Ziet de Heere Jezus Zichzelf weerspiegeld in onze aanbidding?
2. Zien de mensen om ons heen dat wij met Jezus geweest zijn (Hand. 4:13)?
3. Waarvan moet ik gereinigd worden om een voorwerp te zijn 'met eervolle bestemming, *geheiligd, bruikbaar* voor de eigenaar, gereed voor *elke goede taak*?' (2 Tim. 2:20 en 21).